

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΗΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΑΡΤΗΡΙΑΙ

Η Ετηρ. 8 τετλ. 25 φρ.
Η Ημερ. 15 "
Η Γραμμά 0.25 "

Μάλιστα επιστημονικά, κοινωνικά και διδακτικά, τμήματα πρός τὸν σκοπὸν τοῦ Παιδαγωγικοῦ, καταχωρίζονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΗΛΩΣΤΕΑ
Ἑσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἐγγράφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque «Πανδαίσις» - VARNA (Bulgarie).*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνάλυσις τοῦ Α' καὶ Β' βιβλίου «Ἀπολωλὸτος Παραδείσου» τοῦ Μιλτωνος (Συνέχεια καὶ τέλος). — Ποίαν ἐκ τῶν δύο; Μονόλογος. — Μικρὰ ἀρχαιολογικὴ περὶ Σούμλας εἰς Γκαδεβζέν. — Ἡ νευρασθένεια καὶ ἡ θεραπεία της. — Ποικίλα. — Ἀγγελλαι. — Ἀλληλογραφία.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ „ΑΠΟΛΩΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ“ ΤΟΥ ΜΙΛΤΩΝΟΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βάρνης»).

Ὅς βλέπει ἕκαστος ἡ μὲν εἰκὼν τῆς Ἀμαρτίας, μετὰ τῆς σωρείας τῶν περὶ αὐτὴν κυνῶν, εἶνε ἡ ἀπαρχάρακτος τῆς Ἑλληνικῆς Σκύλλης εἰκὼν, ἡ δὲ γέννησις, αὐτὴ ἐκείνη ἡ τῆς Ἀθηνᾶς, γεννηθείσης ὁμοίως ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς. Κατόπιν ἡ Ἀμαρτία ἀφρηγείται αὐτῷ ὅτι ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ τὸ εἰδεχθὲς ἐκεῖνο φάσμα, τὸν Θάνατον, ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν πτώσιν τῶν ἀνταρτῶν ἀγγέλων, εἰς αὐτὴν ἐπιτρέπησαν αἱ κλεῖς τοῦ Ἄδου, μὲ τὴν προσταγὴν ἵνα κρατῇ τὰς πύλας αὐτοῦ κλειστάς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ὁ θάνατος καθήμενος ἀέριστε ἐμπρὸς μου,
ὁ θάνατος ὁ εἰδεχθεὶς υἱός σου καὶ υἱός μου
τοὺς κύνας τοὺτους κατ' ἐμοῦ ἐξάπτει μὲ μακίαν.
Καὶ μελονότι μήτηρ τοῦ ὑπάρχον, ἡ μακίαν
αὐτοῦ θὰ μὲ κατέρωγεν, ἄλλης, βορᾶς λειπούσης,
ἂν μὴ ἐγίνωσκεν αὐτὸς τὸ ὅτι ἡ ἰδία
καταστροφή ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἐμοῦ θανούσης,
ὅτι θὰ γείνω δὲ αὐτὸν τροφὴ μὲν πικροτάτη
ὅξυ δὲ δηλητήριον· εὖτ' ὥρσειεν ἡ μοῖρα.
Σὺ ὅμως εὐγὰ, πάτερ μου, τὸ δόρυ θ' προτάττει,

τὸ δόρυ τὸ θανάτῳ. ὁ πάλαι εἰς τὴν χεῖρα.
Μηδ' ὅτι εἶται ἄρρωτος ἔχε ποτὶς ἐλπίδα,
διὰ τῆς πανοπλίας τοῦ αὐτοῦ τῆς λαμπροτάτης,
καὶ ἂν αὐτὴ κατασκευῇ ὑπάρχει οὐρανίας.
Οὐδαίς γὰρ! θάνατος, ἐκτός Ἀρχῆς τῆς Ὑπερτάτης,
εἰς τὴν θανάτῳ τοῦ νὰ ἀνταγῇ ἀντίτα» (1)

Ὁ δὲ εὐαγγέλιος Σατὰν ὠφελήθεις ἐν ἀκαρεῖ ἐκ τῶν λόγων ἐκείνης, κατακράνεται ἀμείσως καὶ μετὰ ἀταρχίας τῇ ἀποκρίνεται.

Φιλτάτη θύγατερ, ἂν εὖ μ' ἀποκρίνεις δικαίως
πατέρα, διὰ τοῦ εἶ ὅρω τὸ τέκνον μου βέλπως . . .
Ὁ προσφύγῃς μοι θύγατερ, πολέμια οὐδὲν
φρονῶν ὅρῳ προσέρχου, ἀλλ' ἔλα βράς· σὺ
ἐκ τοῦ ἐνδιατήματος τοῦ φρικτεῖν ὄλω;
καὶ σκυθρωποῦ τῶν ὁλήσεων ἵνα ἐλευθερώσω,
οἱ μου, σὲ καὶ τὴν πληθὺν ἀπάντων τῶν πνευμάτων . . .
Ἐκείνοι μ' ἀποστέλλουσιν. Μόνος ἀνταγῇ
τὴν δυσχερὴ καὶ ἄβυστον ὁδὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ὑπὲρ ἀπάντων ἐμῶν ἐνθέτω κατὰ μνησ . . .
Τὰ ἔχρη τὰ μνησ μοι θὰ ἐπὶ θῶ ἐπὶ
τῆς μακρῆς καὶ ἀπύθμενης καὶ σκυθρωπῆς ἄβυστος
Τὰς ἀχνεῖς βαθύτητας θὰ βολιδοσκοπήσω
εἰς τοῦ ἀπείρου, τὸ κενὸν πληκνόμενος ἐξέσω,
καὶ ἕνα κόσμον, ὅστις νῦν, κατὰ τὴν προσητείαν
καὶ σύμπτωσιν τῶν σίμων, ἐπλάσθη θὰ ζητήσω.
Σοφία δὲ εἶν' εὐρύχωρος αὐτὸς κ' ἐκτεταμένη.
ἐν ἣ εὐρίσκεται τὴν τροφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν,
εἰς τ' οὐρανὸν τὰ ἔσχατα τετελεσθεμένη,

(1) Ὅπως λαμπρὰ καὶ ἐπιτυχῆς αἱ εἰκόνες αὗται τοῦ ποιητοῦ καὶ συμφωνοῦνται πρὸς τὴν ἱερὰν Γραφήν. Ἡ Ἀμαρτία γεννᾷ τὸν Θάνατον ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἥτοι ἂν δὲν ἡμάρτανεν ὁ ἄνθρωπος πληνθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄρεως δὲν ᾔθελεν ἀποθάνει. Ἡ Ἀμαρτία λοιπὸν τῶν πρωτοπλάστων προξένησε τὸν θάνατον αὐτῶν. Ὁ δὲ πειναλὲς Θάνατος δὲν τολμᾷ νὰ καταβροχθίσῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀμαρτίαν, καθότι γινώσκει ὅτι, ἂν ποτε ἀποθάνῃ ἡ Ἀμαρτία θέλει ἀποθάνει καὶ αὐτός· ἰδὲ σύμφωνος πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν· διότι, ὅτε ὁ Σωτὴρ ἐξήλειψε διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν προκατοικήν Ἀμαρτίαν, ἀπέθανε καὶ ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος, καὶ ἀνεκτίθη πάλιν ὁ Παράδεισος.

ὅσο προνομήτουχοι δὲ φυλῆς, προεξάρχουσιν
 ἀπάντων τῶν ἐκ τοῦ πλητοῦ πλατυσμάτων, οἰκουμένη . . .
 'Τοὺς θεοὺς τοὺς ἐρηλατοὺς μας ἔτις θ' ἀναπληρώσῃ
 ἐκεῖνος διὰ τῆς φυλῆς αὐτῆς τῆς εὐτυχούσης.
 Δὲν τοὺς ἐδέχθη πληρὴν ἐκεῖ ἀκόμη, καὶ βεβαίως
 ἐκ φόβου μὴ ὁ οὐρανὸς ἐκ νέου τυνημόσῃ,
 ὅσοι πληθύουσι ἐγκρατὲς ἐπιβεβαρυνόμενοι,
 καὶ οὕτως νέα ἐγενήθη καὶ κίνδυνός τις νέος.
 'Αν δὲ το αὐτὸ ἢ πρόσθετος αὐτοῦ, καὶ θέλῃ οὕτω,
 ἢ μυστηριωδέστερος καὶ μάλλον κεκρυμμένος
 αἰ ἦν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, νὰ μάλω τρέχω τοῦτο.
 Τὸ μυστικὸν δὲ τοῦτο γινώσκῃ ὅτι ὑποτρέψω πάλιν,
 καὶ εὐθύς τὸν Θάνατον καὶ Σὲ εἰς τὰς θέλω μεταφέρειν
 εἰς ἐνδιαιτήμα τερπνόν, καὶ εἰς τοῦτο τὴν ἀγκάλην
 ἀνέτως θέλωτε οἰκῆ καὶ ὅπως εἰς σαρξέρεαι.
 'Εκεῖθε τὴν τιμητικὴν ὕμνον ὑψούντες, πῆχυν
 ἢ ταπεινούνται μέχρι γῆς ὅτι δύνῃθε ἡδέα
 νὰ περιστρέψῃτε παρὰ, ἀόρατο' εἰς πᾶν βλέμμα,
 καὶ νὰ εὐδύνῃτε ἐντὸς ἀέρος μαρμαρέου.
 'Εκεῖ, ἵνα βόσκηται καὶ τρέφῃται ἀπάντως,
 καὶ ἵνα κορηνύσῃ διηλεκτῶς, ἀρθύνως,
 τὰ πάντα πάντως ἔσονται βεβαίως ὅμως καθόλου».

Εἶπε καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἐπιστήμως καὶ διαρρή-
 δην ἐδείξαν τὰ τέρατα διὰ τῶν τρομερῶν αὐτοῦ χει-
 λέων ὁ Θάνατος ἐμάρτυρεν ἀλλόκοτον καὶ φρικαλέον
 μεδίμα, μαθὼν ὅτι ἡδύναντο νὰ κορσῇ τῆς πείνης,
 καὶ συνέχαιρε τοῖς ὁδοῦσιν ἐαυτοῦ, διότι τοσάυτη προ-
 ὤριστο αὐτοῖς εὐωχία. Οὐχ ἦτο αὐτοῦ ἐχάρι καὶ ἡ
 φάυλη αὐτοῦ μήτηρ, καὶ ἐκ τῆς ὁσφύος αὐτῆς ἐλκνύ-
 σασα ἄνευ βραδύτητος τὴν μοιραίαν κλειδα, τὸ θλιβε-
 ρόν ὄργανον πασῶν τῶν ἡμετέρων συμφορῶν, εἰσάγει
 αὐτὴν εἰς τὸ βαθὺ τοῦ πυλῶνος ληϊθρον, ὅπου στρε-
 φομένη ἐν ἤχῳ φρεσῶν, θλίβει ἐνδον τοὺς πολυπλο-
 κωτάτους μηχανισμούς, καὶ μετακινεῖ τοὺς μοχλοὺς καὶ
 τοὺς ἐγκλώδεας σιδηραδχαμνίνους σύρτας. Αἱ καταχθό-
 νικαι πύλαι ἀνοίγονται μετὰ κράτους, αἱ δὲ στρόφιγγες
 αὐτῶν τρέχουσιν παράγουσι τραχὺν καὶ ὀξύτατον με-
 ταλλικὸν ἤχον, ὅστις ἐκ βῆθρων συλλογνέει τὸ ἐρεβος.

Αἶφνης γίνονται ὁρατὰ εἰς αὐτοὺς ἅπαντα τῆς
 παναρχαίου ἀβύσσου τὰ μυστήρια καὶ τὸ ζοφερόν αὐ-
 τῆς κράτος, ὠκεανὸς ἄπειρος καὶ ἀπερμάτιστος, μηδε-
 μίαν ἔχων διάστασιν, καταβροχθίζων δὲ ἐν ἑαυτῷ τὸ
 μέγας καὶ τὸ πλάτος, τὸ βάθος, τὸν χῶρον καὶ τὸν
 χρόνον. ὅπου ἀνάσσει ἡ Νύξ καὶ τὸ Χάος οἱ πρόγονοι
 τῆς φύσεως. Ἐνώπιον τῆς ἀγρίας καὶ βλοσυρῆς ταύ-
 τῆς ἀβύσσου, τῆς ἀχανοῦς κοιτίδος τῆς φύσεως καὶ πι-
 θανῶς καὶ τάφου αὐτῆς, ὁ συνετὸς πολέμιος φαίνεται
 ἐκπαιληγμένος καὶ περιφρονεῖς ὅλως, ἰσχύμενος ἐπὶ τοῦ
 φοβεροῦ καὶ ἀπορρώγας χεῖλους τοῦ Ἄδου, καὶ ἐν συν-
 νοίᾳ σκέπτεται ἐπὶ τοῦ μακροτάτου ἐκείνου ταξιδίου,

ἐνῷ τὸ οὖς αὐτοῦ ἐκκαφοῦται ὑπὸ τρομερῶν πατάγων
 τῶν παντοειδῶν στοιχείων, ἅτινα διηλεκτῶς μάχονται
 πρὸς ἄλληλα, μέχρις οὗ ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῆς συγκε-
 χυμένης ἐκείνης τῶν στοιχείων ὕλης μορφώσῃ νέους
 κόσμους καὶ νέα ὀδημιουργήματα. Τοσοῦτον πάταγον δὲν
 ἤθελε προσενήται ὁ οὐρανὸς ἐάν κατέπιπτε, ἢ ἂν τὰ
 ἐμμανῆ στοιχεῖα ὠρμων ἵνα ἀποσπάτω τὴν γῆν ἀπὸ
 τοῦ ἄξονός της. Τέλος ἀνοίγει τὰς εὐμεγέθεις αὐτοῦ
 πτέρυγας, καὶ διὰ τοῦ ποδὸς ἀπωθῶν τὸ χεῖλος τοῦ
 τρομεροῦ βράθρου ἀπαιωρεῖται δι' ὀξύτατης πτήσεως
 ὑπὲρ τὰς γλώσσας τῶν ἐρυθρωπῶν φλογῶν καὶ τὰς δι-
 νους τοῦ λαπνοῦ, τὰς ὁποίας ἐξήμουν αἱ πύλαι τοῦ ἄ-
 δου μείνασαι ἔκτοτε ἐρθάνονται.

Ἐπὶ μυρία δὲ στάδια ταχέως ἱπτάμενος, καὶ ὑπὸ
 πυκνῶν νεφελῶν ὑποστριζόμενος, ἀνυψοῦται ὁλονέν,
 καθήμενος ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐπὶ θρόνον· ἀλλὰ μετ' οὐ πο-
 λὺ, ἐκλιπούσης τῆς ὑποστριζέως ταύτης, εὐρίσκειται ἐν
 τῷ ἀπλέρῳ κενῷ πεπλανημένος, καὶ καταπίπτει ὡς ὄγ-
 κος μολυβδόους ἀνοίγων τὴν ἀβυσσον εἰς μυριόργυιον
 βάθος, καὶ θὰ ἐπικτεν ἔτι, ἐάν, κακῇ τύχῃ, ἐκρῖναι νέ-
 ρους, πῦρ καὶ κίτρον πεφορτισμένου, μὴ ἤθελε τὸν κα-
 τασφενδονίσει εἰς ἰσομέγεις πάλιν ὕψος μυρίων ὀργυι-
 ῶν. Ἡ ἐκ τῆς ἐκρήξεως ταύτης καταγίης ἀπεσβέσθη
 εἰς τὰς σπογγώδεις σύρτις, αἵτινες οὔτε γῆ, οὔτε θά-
 λασσα εἶνε. Κινδυνεύων δὲ νὰ καταπονή ἐκεῖ μετὰ με-
 γίστης ἀγωνίας, τὸ μὲν πτηνός, τὸ δὲ πῆζος διασχίζει
 τὰς γαίας ταύτας τὰς πάντη ἀυστάτους. Καὶ ὅμως ἀ-
 καταπόνητος πάντοτε καὶ ἀδάμαστος ἐπιδιώκει τὸν ὁρό-
 μον αὐτοῦ διὰ τεναγῶν, τελμάτων, στενωμάτων, βα-
 ράθρων, ὑψωμάτων καὶ ἀπροσβάτων κρημνῶν.

Με χεῖρας, πόδας, κεφαλὴν καὶ πτέρυγας βαδίζει
 πλεῖν, περὶ, βυθίζεται, ἀναρρηχθεῖ ἐρπύζει.

Ἐλευσταῖον ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τοῦ βαθυτάτου σκό-
 τους, παράδοξός τις καὶ καθολικὴ ταραχὴ, ὑπόκωφοι
 μυκηθμοὶ καὶ ἀκατανόητοι θόρυβοι προσβάλλουσι τὰ ὠ-
 τά του. Ἀλλ' αὐτὸς ἀπόρητος στρέφεται δι' ὀξείας ἐ-
 λιγμοῦ πρὸς τὸν θόρυβον, ζητῶν τὴν δύναμιν αὐτὴν,
 τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἀβύσσου, τὸ ἐνοικοῦν ἐν τῇ φρι-
 κῶδι ταύτῃ συγγύσει, ὅπως πληροφορηθῇ παρ' αὐτοῦ
 ποῦ ἐγγύτερον συναντῶνται τὰ ὅρια τοῦ σκότους καὶ
 τοῦ φωτός. Αἶφνης εἰς μακροτάτην ἀπόστασιν διακρίνει
 τὸν θρόνον τοῦ Χάους ἀνυψούμενον, αὐτὸν δὲ καθήμε-
 νον ἐπ' αὐτοῦ καὶ συμπαρέδρον ἔχοντα τὴν προαιώνιον
 Νύκτα, τὴν κόρην τὴν πρεσβυτέραν πάντων τῶν ὄντων
 καὶ πάσης πλάσεως προτέραν, περιβεβλημένην οὖσαν
 μέλαιναν μελωτὴν ἐκτίδος. Κύκλῳ δὲ τοῦ θρόνου αὐ-
 τῶν περιέσταντο φρικτὰ καὶ ἀποτρόπαια τέρατα, ὅ(ο)ρ-

κος, ἡ Δημογοργῶν, ἡ Ταρχή, ὁ Θόρυβος, ὁ Βρόμος, ὁ Ἥχος, ἡ Σύγχυσις, ἡ Τύχη καὶ ἡ Ἔρις. Πρὸς αὐτοὺς κατευθύνεται ὁ Σατανᾶς, καὶ μετὰ τόλμης πλησιάσας λέγει·

Δυνάμεις θεῖαι, πνεύματα τῶν ἀγνῶν ἀβύσσων!

Χάος καὶ Νῦξ αἰῶνες καὶ ἀπηρχαιωμένη!

Μὴ με ἐκλάβετε ἀπὸ δολίου κατακόπου,

οὐδ' ἐρευνήρων ἔργου· ἐδῶ οὐδὲ συγχύσω

τὰ πόρρωκα καὶ μυστικά τοῦ ὑμετέρου τόπου.

"Αἶων ἐντός τῆς ζοφερᾶς πλανῶμαι ἐρημίας·

εἰς τὰ πεδία τοῦ φωτός ὑπάγω, κ' ἡ ἐδὼς μου

διὰ τῆς ἀγνοῦς ὕμῶν περὶ ἐπικρατείας.

Κατάμονος, χωρὶς κανεί· νὰ ᾔνῃ ὁδηγός μου,

ζητῶ ἡμιπολιωλὸς ἐντός τοῦ μαύρου τόπου

τὴν βραχυτάτην ἀτραπὸν, τὴν ὁδηγοῦσαν, ὅπου

τὰ ζοφερά σας ὅρια τοῦ φωτοβόλου κόσμου

τὰ ὅρια ἐγγίζουσι . . . τὸν δρόμον δεξιᾶς μου.

Τοιαύτης τιμῆς χάριτος ὦ! δὲν κατακρονεῖται

τὸ γέρας . . . αὐθις ἀνυψῶ τὴν τῆς Νυκτὸς σημερινήν

εἰς Σᾶ· ἀρῶ τοὺς καρπούς τῶν κατακτητέων μου,

Νὰ λάβω, εἰς ἐμὲ ἀρχαί, ἐκδικήσαν ὠραίαν.

Πληροφηρηθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν οὕτω ἀρτίως εἶχε πλυσθῇ ἡ Γῆ, ἀνθρωπίνῃ οὐσα ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ διὰ χρυσῆς ἀλύσεως, καὶ ὅτι ὁ ἄπλετος οὗτος τῶν ἀβύσσων Ὀκεανὸς δὲν ἦτο ἀνευ τέρατος, καὶ δὴ καὶ ἡ τοῦ δρόμου αὐτοῦ τελευτὴ δὲν ἦτο πολὺ μακρὰν, ὅρμηξ ὁ Ἀρχάγγελος μετὰ νέας δυνάμειος, ὑψούμενος εἰς τοὺς κισθέρους τοῦ ἀπεράντου ἀγνοῦς, ὥσπερ πυρίνη πυραμὶς, ἀποτελῶν φαινοτάτην ἡμέραν ἐν μέσῳ τῶν ἐμμανῶς ἀλληλομαχούντων στοιχείων, ὧν ἡ λυσώδης σύγκρουσις πανταχόθεν προσβάλλει αὐτόν. Οὕτω δὲ, προέβαινε διὰ προσπαθείας ἀγωνιώδους καὶ ἀπεριγράπτου καμάτου. Τελευταῖον ἡ τοῦ φωτός ἱερὰ καὶ ἁγία ἐπήρεια ἄρχεται εἰς αὐτόν ἐπαισθητὴ γιγνομένη. Ἡδὴ ὁρθία καὶ περιλαμπής ἡὼς ἀνατέλλουσα ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν φαινῶν τοῦ Οὐρανοῦ τειχῶν, χέει ἱλαρὰς ἀκτῖνας μέχρι τῶν ζοφερῶν τῆς νυκτὸς ἐγκάτων. Ἐντεῦθεν πλέον εὐκλεῶς βασιλεῖ ἡ φύσις, ἥς ἐμπροσθεν ὁπισθοδρομεῖ τὸ Χάος ἀπαντῶν ἀνυπερβλήτα προτειγίσματα, καὶ ἡττώμενον ἐκεῖ, ὀλιγοστεύει τοὺς φρικτοὺς ἐκείνους κρότους καὶ τοὺς πατάγους του.

Ὁ δὲ Σατανᾶς μεθ' ἥττονος μὲν μόχθου μετ' εὐκολωτέρας δὲ πτήσεως, διαπεράσας μετὰ μικρὸν τοὺς παντοδαποὺς κινδύνους, ὀλισθαίνει ἀνέτως εἰς κενὸν πρᾶ-ότερον καὶ ἱλαρώτερον. Ὁμοίως ναῦς, ὑπὸ σφοδροῦ χειμῶνος πληττομένη, διεφθαρμένης ἐξ ἔχουσα τοὺς πρό-τόνους καὶ τὰ ἱστία ὡς ῥάκια διεσχισμένα, περιχαρῶς κατάγεται εἰς τὸν πρᾶν καὶ ἀλύμαντον λιμένα. Εἰς ἔκτασιν κενὴν, πρὸς ἀέρα παρὰ πλῆγισιν, ἵσταται ἄμρι-

ταλαντευόμενος ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτοῦ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν ἀνέσει δὲ θεωρῶν τὰ κράτη τῶν Οὐρανῶν, ὀχυμάζει αὐτὰ ἐκτεινόμενα ἐνώπιόν του. Ὑψηλοῦτε δὲ εἶνε ἡ λαμπροτάτη αὐτῶν ἔκτασις, ὥστε δὲν διακρίνεται ἐάν ᾔνε στρογγύλη κατὰ τὸ σχῆμα ἡ τετράγωνος. Μακρόθεν ἀποπεύει τοὺς ἐξ ἀχάτου καὶ ἀλύμαντος πύργους καὶ τὰς λαμπροσαπείρους αὐτῶν ἐπάλξεις "Ω! ἄλλοτε οἱ πύργοι οὗτοι καὶ αἱ ἐπάλξεις αὐταὶ ἦσαν ἐν διαίτημα αὐτοῦ, πρὶν καταπέση εἰς τὸ ἔρεβος. Εἴτα καθορᾷ εἰς τὸ ἐξώτατον ἄκρον τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ὄγκον τῆς ἡμετέρας σφαίρας κυλιόμενον καὶ ἀνθρωπίνῃ ἀπὸ τοῦ στερεώματος διὰ χρυτῆς ἀλύσεως, καὶ μόλις ἐξισούμενον κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς τὸν ἐλάχιστον τῶν λοιπῶν ἀστέρων. Ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ ἐξυπνεῖ ἡ πρῶτη αὐτοῦ μανία καὶ λυσσὴ ἐξ ἐκδικήσεως· ἐπιταχύνων δὲ τὴν πτήσιν, καταβαίνει τελευταῖον καὶ πατεῖ με τὸν κατατραυμένον αὐτοῦ πόδα τὴν Γῆν.

Οὐαὶ ἐκεῖνῳ! συμφορὰ τῇ Γῇ καὶ δυστυχία!

Ἐκτοτε ἡ Δυστυχία κρατεῖ εἰς τοὺς γαμβροὺς αὐτῆς ὀνυχας τὴν Γῆν ὡς περιληγμένην αὐτῆς βόρᾶν. Ἐκτοτε πᾶσα σχεδὸν ὑπάρξις καὶ πᾶν ἐκ πηλοῦ πλάσμα εἰμώζει ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ κλαίει διότι ἡ Ἀμαρτία καὶ ὁ Θάνατος ὁρμήσαντες ἐπὶ τὰ ἔγχεα τοῦ Μεγάλου κτιστοῦ, κατασκευάζουσι κατακλητικὴν καὶ θαυμαστῶς μηχιστὴν γέφυραν, διήκουσαν ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τοῦ Ἄδου μέχρι τῆς ἡμετέρας Γῆς, ἀνωθεν τοῦ παφλάζοντος βαράθρου τῆς Κολάσεως, τοῦ φρίσσοντος ὑπὸ τὸ ἐξαίσιον αὐτῆς βάρος καὶ μόλις ὑποβαστάζοντος αὐτήν. Καὶ διὰ ταύτης τῆς εὐκλείου ὁδοῦ προσέρχονται εἰς ἡμᾶς ἔκτοτε οἱ θαύματος κινούμενες εἰς πειρασμόν καὶ τιμωροῦντες ἅμα ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ δὲν προφυλάσσουν δι' ἰδιαιτέρας χάριτος καὶ προστασίας. Τοιαύτη καθόλου ἐν συνόψει ἡ ὕλη ἡ περιεχομένη εἰς τὰ δυο πρῶτα βιβλία τοῦ θαυμαστοῦ τούτου ποιήματος, τὰ ὁποῖα καὶ ὡς προοίμιον μόνον τῆς ὅλης Ἐποποιίας δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ τῶν ὁποίων ἀτελὴ καὶ βεβιασμένην μόνον σκιαγραφίαν διεγράψαμεν, προσπαθήσαντες ἵνα συμμειρωθῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν πρὸς τὸ βραχὺ καὶ τὸ στενὸν τοῦ χρόνου τοῦ παρεχομένου ἡμῖν πρὸς τὴν ἐκφώνησιν, καὶ τούτου ἕνεκα πολλὰ συνελόντες, πλείονα περικόψαντες καὶ πλείονα παραλιπόντες οὐκ ἄμοιρα οὐτα πολλοῦ ποιητικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εὐχόμεθα δὲ ἐκ μέσης καρδίας ἵνα μεταρρασθῇ ὅσον οὐπω τὸ ἐν λόγῳ ποίημα καὶ εἰς τὴν ἡμέτεραν γλῶσσαν ὑπὸ χειρὸς ἱκανωτέρας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εὐτυχεστέρας. Καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα, ὡς εἶπομεν προλογιζόμενοι,

δέονται καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς, καὶ τύχης λαμπρᾶς. Πᾶν ὅ,τι δὲ ἡμεῖς ἐπράξαμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ ἐπιπόνου ἡμῶν ἐπαγγέλματος, ἂν καὶ μηδαμινόν, εἴνεβεβαίως πολὺ δι' ἡμᾶς καὶ ὑπέρτερον τῶν ἡμετέρων δυνάμεων. Ἀλλὰ

«Κρεῖττον τὸ κατὰ δύναμιν εἰσπνεύειν ἢ τὸ πᾶν ἐλλείπειν».

ΤΕΛΟΣ

ΠΟΙΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ;

Μονόλογος

(Ἡ νεῆς καθήκει πρὸ μικρᾶς τραπέζης. Παρατηρεῖ μετὰ πολλῆς ἀμηχανίας δύο φωτογραφίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει. κατόπιν τὰς ἀφίνει ἀνὰ μίαν, δάκνους τὸ χεῖλος καὶ συνοφρυωμένη).

Ποία εἶναι ἡ καλλιτέρα; Εἰς ποίαν εἶμαι κομψότερα... (διακοπτομένη) ὀλιγώτερον... ἀσχημῆς;...

Αἱ γνώμαι εἶναι ὅλως διάφοροι... Ναί... ὅχι... αὕτη... ἐκείνη. Ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη, ἀλλὰ παρακαλῶ... ἀποφάσεις τελειωτικὰς!...

Ἡ μήτηρ κλίνει δι' αὐτήν... ὁ πατήρ δι' ἐκείνην... πρέπει νὰ ἐκλέξω ἐπὶ τέλος... Εἶναι πολὺ ὀρθόν, διότι... (λαμβάνει καὶ ἐξετάζει τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην). Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι μεγαλειότεροι ἐδῶ... ἀλλὰ, εἰς τὴν ἄλλην τὸ στόμα μου εἶναι μικρότερον... ἐκτὸς δὲ τοῦτου ἔχω ὕψος μετριώτερον γυμνὴ καὶ ἀπλῶς, ἐν ᾧ ἐν τῇ πρώτῃ φαίνομαι ἐρωτότροπος. (Τὴν ἐξετάζει μετρώσα βραδέως) ἔνδυμα χοροῦ, κόμη, ἀτημελήτως οὐλή... καὶ ἓνας ἄερας... εἶνα πάσο... Νέα τοῦ τελευταίου συρμοῦ, τῆς ἐποχῆς (ζωηρῶς) ὅποια δὲν εἶμαι! (Λαμβάνουσα τὴν δευτέραν). Ἐν ταύτῃ εἰς ἐναντίαν (ὡς καὶ προηγουμένως) καλὴ μικρὰ οἰκονορᾶ, ἔνδυμα κλειστόν... ὕψος σεμνόν, εἰρηγικόν... ὅψις ἐνθαρρυντική... ἀλλὰ... ὀλιγώτερον ἑλκυστική...

(Μετ' ἀνυπομονηρίας). Θέλω νὰ τὰς σύρω εἰς τὴν τύχην... (Τὰς στρέφει, τὰς ἀναμινύει. κατόπιν ἵσταται) Ἄ ὅχι! ἡ τύχη ἀπατᾷ! Ἡ ἰδική μου καρδιά δὲν ταλαντεύεται μετὰ τῶν δύο... μάλλον ἡ ἰδική του!... Ἡ ἰδική του;... Ἡ τοῦ ἀγνωστοῦ μνηστήρος μου!... Ἀγνώστου... ὅχι! ὀλοτελῶς ἀπὸ τῆς σήμερον πρωΐας, διότι ἔχω τὴν φωτογραφίαν του.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι θεία μου τὴν ἔστειλεν εἰς τοὺς γονεῖς μου... Αὕτη φροντίζει περὶ τοῦ συνοικιστοῦ τούτου.

Ἄν μοι ἀρέσκει! Ἀκούς ἐκεῖ!... μήπως ἄλλως θὰ ἐρρόνιζα τόσον νὰ τοῦ φανῶ καὶ ἐγὼ ἀρεστή;

Μὲ τέτοια προῖκα στρογγυλούτσικη μετὰ δύο τέτοια μᾶτια καλοσχημασμένα, μετὰ τερπινὰς χειρονομίας καὶ κινήσεις... τόσον ἐξεχούσας... δὲν πρέπει βέβαια νὰ ἀπελπίζωμαι! Ἀλλὰ (τὸ δημολογῶ μυστικὰ) μετὰ κατέκτησε... μακρόθεν!... διὰ μικροῦ φωτογραφικοῦ κεραυνοῦ!

Ἐξόρῳ πρὸς αὐτήν ἐν βλέμμα ἀδιάρρονον πως... κατὰ τὸ φαινόμενον... Δὲν πρέπει νὰ κολακεύωμεν τοὺς ἀνθρώπους, οὕτε εἰς τὰς εἰκόνας των... εἶναι ἀρχὴ μου!

Καὶ εἶπον εἰς τὴν μακρὰ ἥτις περιέμενε, ἀναγώνιος... (εἶμαι τόσον δύσκολος!) (ἡτύχως) Δὲν εἶναι ἀσχημῆς!...

Ὁ εὐφημισμὸς ἄλλως τε εἶναι σχῆμα ῥητορικόν, τὸ ὁποῖον συχνάτα μεταχειρίζονται οἱ νέοι...

Ἀλλὰ, ἐσωτερικῶς εἶπον «Ναί! ναί! αὐτὸν θὰ τὸν ἀγαπήσω!» Βαδίζει μεγαλόφωνα ἐν τῇ στολῇ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ... λεπτοὺς μέλας μύσταξ σκιαῖς τὸ μεσιδιὸν χεῖλος του... οἱ μεγάλοι τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκφράζουσιν εὐληκρίειαν καὶ ἐλευθεριότητα καὶ θωπεΐας. (Μετ' ἐνθουσιασμοῦ). Εἶναι ἀληθῶς... (κύπτουσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀλλάζουσα ὕψος) ὅχι πολὺ ἀσχημῆς...

Ματαίᾳ! ἐπιπόλαιος, ἐγὼ... Κατ' ὅψιν κρίνουσα...

— Ἄπαγε! (Σταρεμένη). Ἄρῳ ἢ ἐν Ἑλλάδι θεία μου τὸν γνωρίζει!... Ἐχει πάσας τὰς ἀρετὰς τοῦ κόσμου καὶ τινὰς ἀκέραια... Ἀρχὰς ῥητορικῆς, κλίσεις σπουδαίας... Εἶναι σπάνιος νοῦς, ἀξιωματικὸς μετὰ μέλλον.

Μόνον (Ὀλίγον ταταραγμένη) κυρίως ἀρ' ὅτου... ἀρ' ὅτου... εἶδον τὴν φωτογραφίαν αἰσθάνομαι ἐμαυτὴν ἐρωτόληπτον καὶ αἰχμάλωτον τοῦ μεγέθους τῶν προτερημάτων του... Μοὶ ἐραίνεται πολὺ... ὠχρὸς, εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῆς θείας μου...

(Ἀναλαμβάνουσα τὰς φωτογραφίας). Καὶ ἐγὼ!... Τί ἐντύπωσιν θὰ τοῦ κάμω; Θὰ αἰσθάνθῃ ἄρα γὰρ τὴν καρδίαν του πάλαιον ὀλίγον ἰσχυρότερον καὶ μικρόν θερμανομένην παρατηρῶν τὴν εἰκόνα μου... ὡς ἐγὼ, σήμερον τὴν πρωΐαν, υποβλέπων τὴν ἰδικήν μου;

Κλίσεις σπουδαίαι... ἀρχαί, ἔγραψεν ἡ θεία μου... ἡ φωτογραφία μου, μετ' ἔνδυμα χοροῦ; πιθανῶς νὰ τὸν ἐξαγριώσῃ... φαίνομαι ἐρωτότροπος, σιωπηρὰ... προκλητικὴ ὡς λέγουσι τώρα... Τὸ βλέμμα εἶναι πως πολὺ ζωηρόν, θρασυσταθερόν, τὸ ὁποῖον ἴσως θὰ τοῦ ἀπαρέσῃ;... ἄλλως τε αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἀληθὴς μου φυσιογνωμία εἶναι ἡ τῶν χορευτικῶν ἐσπερίδων, καθ' ἃς εἶναι τίς πως ὑπερεπισημένος... δὲν εἶμαι ἐγὼ...

Προτιμότερα ἢ μικρὰ φρόνιμος οἰκότερος μαθήτρια; Ὡ! ναί... αὕτη δὲν θὰ τὸν φοβίσῃ... Φαίνομαι εὐπειθὴς, ἐν πρώτῃς ὕψεως. — Συγκατανεύετε νὰ ὑπανδρευθῇτε τὸν Κ-ον τάδε καὶ τὰδε; — Μάλιστα... μάλιστα, Κύριε... μάλιστα, πρόθυμος εἰς πάντα... Ἡ σύζυγος ἀνάγκη δεῖται νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς! Φαίνομαι ἐτοιμοτάτη νὰ κλίνω ὑπὸ τὸν συζυγικὸν ζυγόν...

Ἀλλὰ... ἂν τοῦ ἐρανόμην μηδέν; Σπάνιος νοῦς γράφει πρὸς τούτοις ἡ θεία μου ἐν τῇ μοναδικῇ τούτῃ θεᾷ θὰ ἐκλάβῃ ἴσως ὡς οἰκότερον σχεδὸν ἀδεΐαν... Μία καλὴ μικρὰ κόρη... τίποτε περισσότερον!

Ποῖαν... ποῖαν λοιπὸν νὰ ἐκλέξω; ὦ νὰ μὴν δύναι τις νὰ βλέπῃ τί σκέπτεται ὁ ἄλλος!...

(Μετὰ χαρᾶς αἰρωνίας). Ὡ! μία ἰδέα!... Τίς με ἐμποδίζει νὰ σταίλω καὶ τὰς δύο εἰς τὴν θείαν μου;... Ναὶ μάλιστα τὴν φιλόκοσμον καὶ τὴν μαθήτριαν τὴν φιλάρεσκον καὶ τὴν ἀπλήν... διότι καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶμαι ἐγὼ διότι καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη θὰ ἔχωσι μίαν μόνην καρδίαν διὰ νὰ ἀγαπῶ;

Τοιοῦτοτρόπως θὰ εἶμαι ὅχι πλέον μία γυνή... ἀλλὰ ἡ Γυνή... μετὰ κεφαλῆον... χαριεπίστατε, κύριε! Ἡ δι-

πλῆ καὶ θελκτικῇ Γυνή . . . Καὶ θὰ εἶμαι ἀντίηχος ἐμυτῆς.
Ἐὰν τὸν ὑπανδρευθῶ θὰ γαίω κατὰ τὰς ὁρέξεις του καὶ
τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο . . . (ἐπιτηδεύω καὶ λεπτιῶς) ἐκτός ἂν δὲν εἶ-
μαι καὶ τὰ δύο συνάμα! . . .
(Ἐγειρομένη ἐν χαρᾷ καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο φωτογραφίας).
Ἐτελείωσα! θὰ ἐκλέξῃ!

ΜΙΚΡΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΕΚ ΣΟΤΜΑΑΣ ΕΙΣ ΓΚΕΒΕΔΖΕΝ

Ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ χωρίον, ἐξενίσθημεν παρά
τιμὴ γνωστῶ τῷ συνοδεύοντι μὲ φίλῳ ξενοδόχῳ δει-
πνήσαντες καὶ φιλοξενηθέντες πλουσιοπαρόχως. Τὴν ἐπ-
αύριον μετὰ 4-ωρον πεζοπορεῖν διαμέσου ἀγρῶν καὶ
τοῦ χωρίου Τσιμπάν-κιοὶ ἐφθάσαμεν εἰς Δερε-κιοὶ ὅθεν
οὐδενὸς ὑπάρχοντος παντοπωλείου ἢ ξενοδοχείου, λα-
βόντες ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Δημητρίου Δήμου ὡς ὁ-
δηγὸν τὸν Ἀππουλλάχ-ὀγλου Ἀλῆν περὶ μεσημβρίαν,
φλεγουσῶν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἀντηρχόμεθα διὰ μέ-
σου στενῶν μονοπατίων, δάσους δρυῶν κ' ἀγριαπίων
καὶ πλήθους φιλυρῶν, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν ὁποίων οἱ
ἐγγύωροι πλέκουσι σχοινία, ἐπὶ 1 σχεδὸν ὥραν βαδίζον-
τες, ἕως ὅτου κεκοπιαχότες ἐφθάσαμεν διὰ μέσου ἀ-
γρῶν ἀραβοσίτου καὶ κέχρου εἰς τὰ νεκροταφεῖα καὶ
περαιτέρω εἰς τὴν βρύσιν (Μπάς-τσεσμεσί) καὶ τὰ
ἐρείπια τοῦ ἐρημωθέντος ταρταροκιρκασιακοῦ χωρίου Κε-
μικταί-δερὲ τῆς περιφερείας Νόβι-παζάρ (5 ὥρας) ἐπαρ-
χίας Σούμλας (4½ ὥρας), κειμένου ἐπὶ ὕψους δεσπό-
ζοντος τῆς κλιτύος τῶν βουνῶν, τῆς ὁροσειρᾶς, τῆς φά-
ραγγος καὶ τοῦ ῥύακος (Ἀνὰ-δερὲ), μετὰ τὴν λόφον ἀμ-
φιθεατρικῶς κειμένων καὶ κατεστιγμένων κατὰ διαστή-
ματα ὑπὸ ἀγριαπίων, εἰς μέρος μεμονωμένον καὶ ὅλως
ἀπρόσιτον ὅ ὁδηγὸς εἰδείξε τέλος πλησίον θαυμαστικῆς
τῶν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ψιθυριζόμενα ἐρείπια τοῦ δ'αμίου (ἀρ-
χίου εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ¹⁾) τοῦ χωρίου, ἐντὸς ἀγρῶν
ἀραβοσίτου, ὑπερβαίνοντος τὸ ἀνθρώπινον ἀνάστημα καὶ δι-
φόρων σωρῶν μικρῶν λίθων, βάσεων καὶ τοίχων ἐνθα
ὠκοδόμητο τὸ χωρίον. Σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεως
ἡμῶν ἦτο νὰ ἴδωμεν τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀνεσκήρη ἦεν τῷ
χωρίῳ Μαρκόβτσα ἑλληνικὴ ἐπιγραφή ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ
κατὰ τὸ δυνατόν ἐξέτασις τῶν ἐρείπων. Ἐκτὸς ὅμως
τούτων οὐδὲν ἄλλο ἡδυνήθημεν νὰ μάθωμεν εἰμὴ
ὅτι πολλὰ νομίσματα καὶ ἐναπίγραφοι λίθοι ἐν ἀναστα-
φῆς ἀνευρέθησαν, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐν σλδ. 33 τοῦ προ-
μνημονευθέντος συγγράμματος λείψανα τοῦ ἐξῆς θωρι-
κοῦ ψήφισματος:

¹⁾ Ἰερὸς τοῦ Ἀπόλλωνος? (32-ος στιχ. τοῦ κάτωθι ψήφισματος).

Ἀρ. 2

ΜΕΙ	1
ΟΣΑΜΩ	
ΑΝΚΑΙΕΚΤ	
ΝΑΤΟΥΔΑΙ	
ΩΡΗΜΕΝΩΝ	5
ΝΥΠΕΡΙΘΕΜ	
ΓΕΚΑΚΟΠΑΘΙΑΝ	
ΜΙΩΤΙΤΩΝΗΟ . ΤΙ	
ΟΝΗΣΑΙΤΟΥΤΕΒΑΣ	
ΔΕΙ ΕΝΤΟΣΥΠΟΔΑΒΙΘ	10
ΙΩΝ Π ΩΣΑΥΣΗΤΟΝΠΟΤΙΣ	
ΕΝΕΣΤΑΚΟΤΑΠΟΔΕΜΟΝΕΞΑΠ	
ΣΕΚΤΕΝΩΣΚΑΙΠΡΟΘΥΜΩΣΚΑΙΜΕ	
ΙΡΗΣΙΑΣΕΧΡΗΜΑΤΙΞΕΝΠΕΡΙΤΩΝ	
ΟΔΙΟΣΔΙΚΑΙΩΝΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΔΑ	15
ΔΙΝΗΤΑΙΤΟΥΣΕΥΝΟΟΥΝΤΑΣΕΑΥΤΩΙΚΑ	
ΣΙΑΙΑΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΤΙΜΩΝΚΑΘΗ	
ΩΣΕΓΑΙΝΗΘΑΙΜΕΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΤΟΝΤΕ	
ΝΤΟΝΑΠΟΔΑΩΝΙΑΤΑΝΕΧΟΝΤΑΤΟΝΠΡΟ	
ΜΩΣΑΝΤΙΑΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟ ΤΑΣΚΑΔΑΤ	20
ΝΩ . ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΑΙΣΤΙΠΑΤΩΝΑΚΤΑΛΥ	
ΜΙ . ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥ . ΔΙΚΑΓΓΩΙΑΔΑΜ	
ΠΑΓΓΕΙΔΑΣΘΑΙΑΥΤΩΙΟΤΙΟΔΑΜΟΣΑΤ	
ΑΣΤΑΘΕΝΤΩΝΑΥΤΩΙΩΝΠΡΑΓΜΑ	
ΙΣΤΑΝΕΞΑΡΧΑΣΔΙΑΘΕΣΝΚΑΙΤΗΡΟΥΝ	25
ΥΤΟΥΤΑΝΑΙΡΕΣΙΝΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΔΕΙ	
ΑΚΟΙΝΑΔΕΙΩΣΑΥΤΟΝΕΠΙΣΤΡΑΦΗΣΕ	
ΩΝΤΕΓΟΝΟΤΩΝΕΙΣΑΥΤΟΝ . ΥΕΓΕ	
ΝΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΔΕΤΟΥΣΣΤΡΑΤΑ	
ΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΟΙΣΑΠΟΔΑΩΝΙΑΤΑΝΑ	30
ΑΠΠΑΡΑΚΑΔΕΣΜΙΑΥΤΟΥΣΤΟΝΕΠΙΜ	
ΜΕΝΕΙΣΤΟΤΟΥΑΠΟΔΑΩΝΟΣΙΕΡΟ	
ΤΟΝ . ΙΤΑΔΕΙΟΝΕΚΑΕΙΞΑΜΕΝΟΥ	
ΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΝΒΑΣΙΑΔΕΑ	
ΑΝΕΙΟΝΤΟΥΣΔΕΙΠΡΟΒΟΥΛΟΥΣ	35
ΥΔΕΥΟΝΤΑΣΤΟΝΜΗΝΑΤΟΝ	
ΟΔΕΙΞΑΙΤΟΠΟΝΕΝΤ	
ΝΑΝΑΤΕΘ . ΣΕΙΤΑΙ	
Ε ΜΩΝΤ	
ΠΟΤΕ	

ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ πολέμου (στιχ. 12 «ἐνεστα-
κότα πόλεμον») (στιχ. 19 «Ἀπολλωνιατῶν») (στιχ.
22 «δεδογχαί τῶ Βου(λῆ) καὶ τῷ δάμ(ω)» (στιχ. 20
«Καλλατ(ιανῶν)» (καὶ στιχ. 32 «τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ)
κ.λ.

(Συνέχεια)

Ἡ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

«Οὐκ ἔσθ' ὕγειας κρείττον οὐδὲν ἐν βίῳ,
Ὑγεία καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δόον».

Γογγύροια.

Ἀναρροδισία.

Ραχιαλγία.

Εἶναι καὶ αὕτη ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καὶ ἐχληρότερα συμπτώματα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια πολὺ σπανίως ἐλλείπουσιν εἰς τὴν νευρασθένειαν. Ὁ ἄρρωστος αἰσθάνεται πίεσιν εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἢ εἰς ὁλόκληρον τὴν σπονδυλικὴν, ἢ ἐπὶ μέρος μόνον αὐτῆς, ὅτε καὶ ἐντοπίζεται συνθέςτερον εἰς τὴν ἱερὰν χώραν (ἱερὰ πλάξ, Charcot).

Ἐνίοτε ἡ ραχιαλγία παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴν παραισθησίας, νομίζει δηλ. ὁ ἄρρωστος ὅτι περιτρέχει τὴν σπονδυλικὴν τοῦ στήλην ψυχρὸν ἢ θερμὸν ὕδωρ, ὅτι αὕτη ἐπιμυρύνεται, ἢ ὅτι βραχύνεται.

Ἡ ραχιαλγία ἐνίοτε ἐπιμένει τόσον πολὺ καὶ εἶναι τόσον ἐντονος, ὥστε καὶ αὕτη ἡ ἐπαφὴ τῶν ἐνδύματων προξενεῖ δυσάρεστον αἴσθησιν.

Προσαρμοστικὴ ἀσθενωπία.

Ὁ νευρασθενικός, μάλιστα ἀναγνώσῃ ὀλίγον, κουράζεται, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θακρύουσι, καὶ πονοῦσιν, ὥσταν νὰ ἐνύσσοντο ὑπὸ βελόνης. Ἡ γραφὴ, τὸ κέντημα, ἡ ἐκτέλεσις μουσικοῦ τεμαχίου ἀναγινωσκομένου τῷ κάμνει κόπον καὶ φέρει δυσμορφίαν εἰς αὐτόν.

Τὸ πολὺ φῶς, ἡ προσήλωσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ λείων καὶ στιλπνῶν ἐπιφανειῶν (κατόπτρων κτλ.) προξενεῖ ὁμοίαν ἐντύπωσιν.

Ὑπεροξύτης τῆς ἀκοῆς.

Ὁ νευρασθενικός εἰς τὸν ἐλάχιστον κρότον, εἰς τὸν μικρότερον θόρυβον, τὸν ἐλαφρότερον ἤχον ταρτττεται, ὑποφέρει, ἀνησυχεῖ. τὰ δὲ ὧτά του διαρκῶς βομβοῦσι καὶ αἱ κροταφικαὶ τοῦ ἀρτηριακοῦ σφύζουσι, γινόμεναι αἰσθηταὶ συνήθως ὅταν ὁ ἄρρωστος κατακλίνηται ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου πλευροῦ.

Κυκλοφορικαὶ διαταράξεις.

Καὶ τοιαῦται παρατηροῦνται συνήθως, οἷον παλ-

μοὶ κτλ. οἱ ἄρρωστοι αἰσθάνονται τὰ ἄκρα ψυχρὰ, ὑγρὰ, ἐναλλάσσεται δὲ ἐρυθρότης καὶ λευκότης εἰς τὴν χεῖρα. Ἀλλ' αἱ κυκλοφορικαὶ αὗται διαταράξεις δὲν ἔχουσι μεγάλην διαφορικὴν ἀξίαν, διότι δὲν ἔχουσιν εἰδικοὺς χαρακτηρισ, καὶ διότι εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀναιμίας.

Ἐπερα συμπτώματα.

Ὁ πριαπισμὸς ἐστρμειώθη εἰς τινὰς σπανίας περιπτώσεις. Τινὲς ἐκ τῶν νευρασθενικῶν ἔχουσι τὴν ἀνάγκην νὰ οὐρῶσι συχνὰ καὶ ἐνίοτε καὶ πολὺ. Ἐστρμείωσαν δὲ καὶ περιοδικὴν λευκοματουρίαν.

Ψυχικὴ τῶν νευρασθενικῶν κατάστασις.

Ἡ ψυχικὴ αὐτῶν κατάστασις εἶναι πολὺ ἀξία μελέτης.

Αἱ ἀνώτεροι διανοητικαὶ αὐτῶν λειτουργίαι δυσκολεύονται, ὁ ἄρρωστος δυσκόλως ἀντιλαμβάνεται, δὲν δύναται οὔτε νὰ σκεφθῇ καὶ. Πάτχει ἀβουλίαν, εἶναι ὀρεκτικὴ ἀνίκανος νὰ θελήσῃ τι, ἢ καὶ ἐὰν θελήσῃ, ἡ βούλησίς του δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρὰ, ὥστε νὰ δυνήθῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ὁ νοῦς τοῦ ἐσκεύσθη. Ἐχουσιν ἀνάγκην πάντοτε ξένης δυνάμεως ἢ βουλήσεως ἢ ὅποια νὰ τοὺς ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

—Οἱ νευρασθενικοὶ ἔχουσιν ἀκόμη ἑλλειψιν μνήμης δὲν ἐνθυμοῦνται ὀνόματα, χρονολογίας, γεγονότα, λησμονοῦσι τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας των, ὥστε πολλάκις μετ' ἀφόρητον πολυλογίαν νομίζοντες ὅτι δὲν κατάρθρωσαν νὰ παραστήσωσι τὸ πάθος των εἰς τὸν ἱατρὸν, προβαίνουν εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωσι τοῦτο καὶ γραπτῶς. Διὸ καὶ ὁ Charcot ὀνομάζει αὐτοὺς «ἄρρωστους τῶν μικρῶν δελταρίων» (malades aux petits papiers).

Πάσαπροσεκτικὴ ἐργασία τοὺς κουράζει, τοὺς ἀνησυχεῖ. Ἀπογοητεύονται καὶ ἀποθαρρύνονται εὐκόλως, καὶ ἀπελπίζονται πολὺ ταχέως, ἔχουσιν οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἰδέας ὑποχονδριακάς, νομίζουσιν ὅτι πάσχουσιν ὀργανικὴν τινα νόσον σοβαρὰν, τῆς καρδίας, τοῦ στομάχου, τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, πάσχουσι νοσοφοβίαν παμποβίαν. Διὰ τοῦτο φοβοῦνται νὰ μὴ χάσωσι τὴν ζωὴν των, περιορίζουσι τὰς κινήσεις των, δὲν ἐξέρχονται, κατακλίνονται, ὑποβάλλονται εἰς διαίταν, καὶ τοιοῦτοτρόπως διάγουσιν ἡμέραν καὶ νύκτα ζωὴν βασανισμένην.

Μὲ ποίας ἀσθενείας εἶναι δυνατόν νὰ συγχισθῶσι τὰ συμπτώματα τῆς νευρασθενείας.

(Διαφορικὴ διάγνωσις).

Αἱ ἀσθένειαι, πρὸς τῶν ὁποίων τὰ συμπτώματα

πολλά τῆς νευρασθενείας παρομοιάζουν, εἶναι ἡ φθίσις τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ἡ σύφιλις, ὁ ἱλιγγος τοῦ Menière, ἡ χρονία διάχυτος ἐγκεφαλίτις, (ἡ προϊούσα γενική παράλυσις), οἱ ὄγκοι τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ βριχθεία νόσος (νεφρίτις) καὶ ἡ ἀρτηριοσκληρώσις.

Καὶ εἰς μὲν τὴν φθίσιν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀπαντῶσι μὲν διαταράξεις περὶ τὴν βάδισιν, καὶ πόνοι στιγμαῖοι, ἀλλ' εἰς ταύτην κυρίως ἔχομεν ἀσυνέργειαν, ἀρρυθμίαν βήματος, ἐν ᾧ εἰς τὴν νευρασθένειαν ἔχομεν ἀδυναμίαν, δυσχέρειαν, καὶ οἱ πόνοι εἰς τὴν νευρασθένειαν οὐδέποτε ἔρχονται κατὰ παρῶσμον, ἐπειτα εἰς τὴν νωτιάδα φθίσιν ὑπάρχουσι καὶ συμπτώματα τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν μόνον, καθὼς εἶναι αἱ κυστικαὶ διαταράξεις, τὸ σημεῖον τοῦ Vestphal (ἐλλειψὶς ἀντανακλάσεως τῆς ἐπιγονίδος) ἡ ραιὰ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κτλ. ἐλλειψὶς ἀντανακλάσεων εἰς τὴν νευρασθένειαν οὐδέποτε παρατηρεῖται.

Ἡ κεφαλαλγία τῶν σφιλιδικῶν, παρομοιάζει πρὸς τὸ κράνος τὸ νευρασθενικόν, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ὅμως διακρίνεται, διότι αὕτη ἀρχίζει τὴν ἐσπέραν, ὥραν 6-ην καὶ παύει τὴν πρωΐαν, ἐν ᾧ ἡ κεφαλαλγία τῶν νευρασθενικῶν εἶναι ἡμερινή.

Ὁ ἱλιγγος τοῦ Menière, ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ἱλίγγους τῆς νευρασθενείας, ἀπὸ τῶν ὁποίων ὅμως διακρίνεται, διότι ὁ τοῦ Menière ἐπέρχεται ἀποτόμως καὶ ὁ ἄρρωστος κατ' αὐτὰς κάμνει ἔμμετιν καὶ πίπτει.

Ἡ ἀμνησία τῆς διαχύτου ἐγκεφαλίτιδος συνοδεύεται καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ἀνοίας καὶ παραληρητικῶν ἰδεῶν, ἐν ᾧ οὐδὲν τούτων παρατηρεῖται εἰς τὴν νευρασθένειαν.

Ἡ κεφαλαλγία τῶν ὄγκων τοῦ ἐγκεφάλου συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιαζόντων εἰς τὸν ὄγκον συμπτωμάτων, ἡμιπληγίας, ἡμιπληγικῆς ἐπιληψίας, ἡμιαναισθησίας κτλ.

Ἀπὸ τῆς νεφρίτιδος καὶ τῆς ἀρτηριοκληρώσεως, ἐνθα καὶ βάρος τῆς κεφαλῆς, καὶ ἱλιγγοί, καὶ παλμοί, καὶ δυσπεπτικά φαινόμενα κτλ. ἀπαντῶσι, μόνον ἡ ἐξέτασις τῶν οὕρων καὶ τῆς καρδίας διὰ δώσῃ τὴν διάγνωσιν.

Πῶς γεννᾶται ἡ νευρασθένεια.

(Παθογένεια τῆς νόσου).

Ἡ νευρασθένεια κατὰ μὲν τὸν Buchard, γεννᾶται, διότι ὁ ὀργανισμὸς αὐτομολύνεται, ὅταν ὁ στόμαχος πάσχει ἀνευρυσμὸν (dilatation) ἐνεκὸν ἀπορροφῆσεως σιμπεδονωδῶν οὐσιῶν. Ἀλλὰ δὲν φαίνεται βᾶσιμος ἡ θεωρία αὕτη τοῦ Buchard, διότι ὑπάρχουσιν

ἄρρωστοι, μὲ ἀνευρυσμένον στόμαχον, χωρὶς νὰ ᾔναι καὶ νευρασθενικοί, ὑπάρχουσι δὲ καὶ νευρασθενικοὶ πάλιν, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνευρυσμὸν τοῦ στομάχου. Κατὰ τὸν Glenard δὲ ἡ νευρασθένεια γεννᾶται ἐκ τῆς ἐκτοπίσεως σπλάγγχνου τινὸς ἐκ τῆς ἐν τῇ κοιλίᾳ θέσεώς του εἰς ἄλλην. Ἀλλὰ καὶ ἡ θεωρία αὕτη, εἶναι ἀστήρικτος, διότι ὑπάρχουσι νευρασθενικοί, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὰ σπλάγγχνα εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῶν θέσιν, καὶ διότι ἐπαναφέροντες μετατεθέντα σπλάγγχνα νευρασθενικῶν, εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῶν θέσιν διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ζώνης τοῦ Glenard, ἡ νευρασθένεια δὲν παύεται.

Ἡ θεωρία ὅτι ἡ νευρασθένεια γεννᾶται ἐκ τῆς δυναμικῆς ἀλλοιώσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἶναι μὲν πληρεστέρα, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ αὕτη ἐπαρκής. Ὡστε ἀγνοοῦμεν ἀκριβῶς τὴν παθογένειαν τῆς νόσου.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΠΟΘΕΝ Η ΛΕΞΙΣ TRAMWAY, TRAMKARRE

— Ὁνομασία ἀγγλικὴ ἐκ τοῦ Bertram ὀνόματος τοῦ ἀμερικανοῦ ἐρευρητοῦ καὶ way (οὐδὲ) ἰδὸς δρόμος karre κάρρον ἁμαξά. Ἀλλ' οἱ πρακτικοὶ Ἀμερικανοὶ ἀποκόψαντες τὴν πρώτην συλλαβὴν τοῦ ὀνόματος Ber ἔπλασαν τὸ Tramway (= Τράμουε καὶ ὄχι Τραμβάϊ), ὅπερ σημαίνει κατὰ λέξιν Τραμδρόμος, ἤτοι δρόμος ἐπινοηθεὶς ὑπὸ τοῦ Τράμ, Τραμᾶμαξά ἐπομένως ἑλληνιστὶ τραμβεῖον. (ἐκ τοῦ Τράμ καὶ βεῖον βεῖω βεῖω βεῖνω) λεωφορεῖον, παντοπορεῖον.

— Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἦτο ἐν κοινῇ χρήσει καὶ καταληπτὴ εἰς πάντας παραθέτομεν ἐκ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν ταῦθα Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τυπικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀγίας Λαύρας τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν σάββα — Βενετία — αχμγ (1043) τὰς ἐξῆς περιέργους ἐν τοῖς ἐξωφύλλοις χαρογράφοις σημειώσεις, ἐν αἷς ἐξέχουσιν αἱ ἐν τῇ ὑπογραφῇ

«ντραγο μίρες ὁ καὶ χαχαλέρας».

«Τὸ παρὸν ἱερὸν τυπ(η)κὸν ὑπάρχει τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως βάρνης τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας καὶ ὁς τῆς βουλῆθι ἀποξενόσῃ νὰ ᾔναι ὁ ἄγιος ἀντιπὸς τοῦ καὶ ἐν τῷ νῆν καὶ ἐν τῷ μελλῶν τῇ αἰῶνι ἐξῆς νὰ ὕψουσι ὁ κακός».

ὁ γραφάβ μέγας ντραγομίρες ὁ καὶ χαχαλέρας τῆς Βάρνης.

(Ἵπογραφή ἐν ἱερατικῇ μονογράφῳ)

(ὁ πρωτοσύγκελλος Ἱερώνυμος)

— Ἀρικόμενος ἐκ Σοφίας ὁ τῆς Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας τοῦ ἐν Βιέννῃ γυμνασίου ἀρχαιολόγος καὶ ἐφεδρὸς λοχαγὸς Κος D-r Arthur Stein ἐπισκέψατο τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μητρόπολιν καὶ ἐμελέτησεν ἐπισταμένως πᾶν τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ συντείνον. Ἀξιανόγνωστον εἶναι τὸ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ πρὸς τὴν Α. Π. ἐπιστόλιον αὐτοῦ ἔχον ὧδε·

Τῷ ἀξιωτάτῳ Κυρίῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Βάρνης πολυχάρπῳ

Varna Metropole

Ἐξοχώτατε κύριε·

Δέομαί Σου ἔασαι με τὰς ἐν τῇ Μητροπόλει οὔσας ἐπιγραφὰς Ἑλληνικὰς καὶ, εἰ τινὲς εἰσιν, Ῥωμαϊκὰς ὅρᾳ, ἐπειδὴ τοῦ τὴν ἀρχαιολογικὴν παλαιὰν μαθήνειν ἐνεκα εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἦκα.

Μὴ ἐργίζῃ, σεμνώτατε, τῆς μου δεήσεως. Χαῖρε.

— Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ χρόνου ἀπεσταλμένος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βολωνίας ὁ γνωστὸς πατὴρ Tondini de Quarengho ἠγόρευσεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑνώσεως, περὶ τῶν ὠφελειῶν τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου καὶ τῆς ἀποβρύψεως τοῦ Ἰουλιανοῦ. Χωρίζων δικαίως τὸ πολιτικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν μέρος τοῦ ζητήματος, εὐλόγως φρονεῖ ὅτι μόνον Σύνδοδος Οἰκουμενικῇ δύναται νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν Ὁρθ. Ἐκκλησίαν.

— Ἐν Βορδῶ καθειλκύσθη καὶ ἡγιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐκ Παρισίων κατελθόντος ῥώσου Ἀρχιμ. Νέστορος τὸ ὡς ναυτική Σχολὴ χρησιμεύσον βουλγ. ἀτμίπλοιον «Ἐλπίς», πλοιαρχούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Πισσῶν.

— Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ διήλθε διὰ Σοφίας ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰρύπτου Ἀββᾶς ὁ Β', χαιρετισθεὶς ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στάιλωφ.

— Μεταξὺ τῶν παρασημοφορηθέντων ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ βουλγ. ἐν Κων. πόλει ναοῦ βουλγάρων ἀρχιερέων, εἶναι καὶ ὁ Βαρνο-πρεσλάνας Συμεών.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς περὶ τοῦ ἀποπλισμοῦ Ἑγκυκλίου τοῦ Τσάρου παραθέτομεν συγκριτικὸν πῖνακα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ ξηρὰν στρατῶν μεταξὺ τῶν δύο ἐτῶν 1875 καὶ 1897.

(Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατός)

Ἔθνη	1875	1897	Διαφορὰ
Γαλλία	1.750.000	4.372.000	— 2.622.000
Ῥωσία	1.880.000	3.400.000	— 1.520.000
Γερμανία	1.341.509	5.100.000	— 3.758.492
Αὐστρουγγαρ.	1.137.401	1.872.178	— 734.777
Ἰταλία	888.722	3.300.366	— 2.413.644
Ἀγγλία	536.411	725.894	— 189.483

Βέλγιον	103.893	— 225.656	— 121.763
Ὀλλανδία	62.072	— 184.361	— 122.289
Ἑλβετία	203.192	— 502.254	— 299.062
Τὸ ὅλον	7.901.200	— 19.682.709	— 11.781.509

Ἡ αὐξήσις τῆς ἐν καιρῷ εἰρήνης δυνάμεως τῶν κατὰ ξηρὰν στρατῶν μεταξὺ τοῦ 1875 καὶ 1897, δεικνύει διὰ τὰ 9 ταῦτα Κράτη (πλέον τῶν 800.000 ἀνδρῶν) ζημίαν ἐτησίαν κεφαλαίων, διὰ μὴ χρησιμοποιοῦντοσαν ἐργασίαν, σχεδὸν 1,500 ἑκατομμυρίων φράγκων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων τῶν ἐγγραφομένων κατ' ἔτος εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Κρατῶν τούτων. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος δὲν περιλαμβάνει τὰς ζημίας τῆς αὐτῆς κατηγορίας αἰτίνες προέρχονται ἐκ τῶν περιόδων τῆς γυμνάσεως τῶν νεοσυλλέκτων.

* Ἄν ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃς πανθ' ὅσα λέγονται περὶ σοῦ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ σου, ἔπρεπε χωρὶς ἀμφιβολίας νὰ γείνης ὁ μετριώτερος, εὐκοσμώτερος καὶ ἐπαικέστερος ἀπάντων τῶν ἄλλων.

* Τῷ Θεῷ καὶ λέγονται καὶ θαυματουργοῦντι ὁμοίως πιστεύειν καὶ πείθεσθαι δεῖ· ἐπεὶ καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ θάματα ἀπὸ τῶν λόγων ἐστὶ τῶν ἐκείνου. Καὶ γὰρ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄλλα πάντα οὕτως ἐστὶ. (Χριστ. Ῥωμ. ιβ'. 631 (Ε)).

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ κόρη τοῦ ἐνταῦθα βουλγαρικοῦ Γυμνασίου ζητεῖ οἰκογενειακὰς παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 2—3

✎ Ἐγγιζόντος τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, παρακλοῦμεν πάντας τοὺς μέχρι σήμερον μὴ πληρώσαντας συνδρομητὰς ἡμῶν νὰ ἀποστείλωσι ἡμῖν τὸ μικρὸν αὐτῶν χρέος, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ τακτικὴ ἐκδόσις καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῇ τοῦ φύλλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἐνεκεν πολλῶν ἀπαιτήσεων ἀναγκαζόμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἀπὸ δωδεκαετίας ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Ἑλληνικὴ Γεωργία» ἥ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν ἄλλου σχετικοῦ περιοδικοῦ ἀφορῶντος τὴν Οἰκονομικὰν ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΝ ΜΥΡΟΠΟΙΙΑΝ καὶ λοιπὰ σχετικὰ θέματα.

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ δραχμὰς 6. διὰ τὸ ἐξωτερικόν φράγκα χρ. 6 πληρωτέα ἅμα τῇ ἐγγραφῇ.

Ἡ ἐκδοσις ἀρχεταὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τρέχοντος ἔτους.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐνταῦθα ἐν τῇ «Πανδαισίᾳ».

Ἀθῆναι 22 Ἰουλίου 1898.

N. A. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

3—3

Ὁμιλόγητος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ-φ Παν. Καραβ. Στ. Νικηφ. Δ. Σωτηροπλ. Ἰ. Μανουσ. Μ. Σιγαλ. Θ. Δ. Καδαπαρ. Βενετ. Νικολ. Ἐνταῦθ.—Ἀναστ. Οἰκονομ. Ἀρχιὰλ. ἐλὰβ. εὐχαρ.